

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 318. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald03val-shoot-idm140321578704352.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

DEN TREDIE HANDLING2)

DET FØRSTE OPTRIN

HOTHER ALENE

(MED BLOTTED SVERD)

Nanna, min Nanna!... En Lyksalighed, som Guderne selv misunde mig!.. som Odins Søn vover sin Udødelighed for!.. men her tør jeg ikke tænke dig... Ha!.. var dette en Finlandsk Udørken... Var det Hels Nat i Nifisheim, saa turde jeg tænke dig, Nanna.. men her, her, salige Skygge, her forskrekker du mig... Kom ikke.. kom ikke bebreidende Nanna, og spørg: Hvad gjør min Hother her?.. Din Hother?.. Ha!.. slaaer jeg ikke Øinene ned og tier?... Ved de hellige Guder, den som slaaer Øinene ned, fortjener ikke at være din ... Men spørg kun.. spørg i din billige Vrede, hvad gjør Hother i Forræderens Følge?..
Bebreidelse,

* *
-- 319

som fortærer mit Hierte!... Mig fortære Bebreidelser, Nanna.. mig, som du holdt bedre end en Halv-Gud, mig, som du selv med dine himliske Læber lærte Dydens Yndighed.. og dens Magt... Ha!.. tramp ikke af Vrede, stræb ikke at vikle dine Fødder løs fra min skiælvende Arm, Nanna!... Jeg er uskyldig, jeg er uskyldig.. eller jeg ønsker dog at være det... Og er jeg ikke straffet nok?... Hiartvar bliver ikke saa haardt straffet som jeg.. thi han er lastefuld... Nu, nu begriber jeg først, hvorfor Gevar sagde, at den som var sig noget ont bevidst, frygtede for en Skygge... Han kunde aldrig have Mod.. og naar han gjorde en dristig Gierning, var det af Fortvivlelse... Ha!.. synes mig ikke, at Lyden af Sværdene, og Lyden af de Faldende, denne mig saa bekiendte Lyd bliver meer og meer forskrekkelig.. Men det er Forræderen, som har trakt Sverdet, og det er den Dydige, som falder... Og hvem har bragt mig i denne afskyelige Udørken, hvor Lasterne brøle Triumpf, og Dyden sukker.. og dør?... Hvem har bragt mig her?... Gevar.. Nannas Fader.. Den ædle, den dydige, den viise Gevar... Og jeg gjør mig endnu Bebreidelser?... Men jeg merkede det, at hans Venskab til Helge, at Hævngierrighed kiempede haardt med hans Dyd.. og overvandt.. Ha!.. du har selv lært mig det Gevar, at Pligterne aldrig stride mod hinanden.. og hvortil da de mange Konster, for at forlige dem?... Er det en Pligt, at Rolf skal dø?... Krydser ikke Asmund da med Floden uden for Isefiord?... Bør han leve? ... Hvi tillodst du mig da ikke, at advare ham i Dag?... Den Hemmelighed, hvormed du overtalte mig til at gaae i Hiartvars Tieneste!... og, Himmel, du fulgte selv frivillig med Hiartvar.. Men han aabenbarede dig først sine Hensigter, da det var for sildigt at vende om... Kan det undskylde dig, da Guderne havde aabenbaret dig dem før?... Men vi var for svage, til selv at tage Hævn

320

af den Danske Konge, af den store Rolf... Ha, Hævngierrighed, Hævngierrighed, du forførte ham .. Den Viise... Er Venskab da stærkere end Naturen?... Ha, jeg er uskyldig, Nanna.. men vend dig bort, fortryllende Forestilling!.. blodige, blodige Billeder skal rase i min Siel!.. Ha! min Fader!... Men jeg hører en tung Trampen i Skoven.. som af en flygtende Kiempe.. stønnende.. aandeløs.. seer jeg ret?...1) Det er Viggo.. den ædle Viggo... Retfærdige Guder, lærer mig nu, hvad jeg skal svare ham!..

ANDET OPTRIN

HOTHER OG VIGGO

VIGGO 2)

Biarke, Biarke!.. Ha!.. det er umueligt at komme ind til Biarke.. Han er nedgravet i Søvn.. Heller kan jeg ikke finde Hialte.. ingen, ingen kan jeg finde... Den yderste Vagt svømmer alt i Blod.. Ingen svarede mig af Biarkes Kiemper uden Bølvise og Biarmer.. Rude, Rude, du havde alt for ret.. Men jeg kunde ikke

derfor.. Jeg hastede til Slottet, saasnart jeg saae Vaabnene blinke paa Skibene.. Ha!.. hvor forræderisk, hvor tause de sneg sig igiennem Skoven!.. Men dersom de kun ikke finde for tilig herhen.. her hvor Kongen sover.. Ha!.. Hiartvar besaae Løngangene før.. Jeg maae vække Kongen.. Hvis er den forskrækkelige Skygge, som jeg seer der?..3). Hvem er du, som gaaer saa sildig ved Kongens Dør?.. Ha! siig mig hvem du er?.. Tilstaae mig, at du er en Forræder!..

HOTHER

Giør Viinen eller Søvn dig saa forvoven?..

VIGGO

Det er Hagbarth... Hialte sagde at han kiendte

* * *
-- -- 321

dig, og at du var en god Mand.. Du kan ikke have Deel i dette Forræderie.. Men veed du noget, saa tilstaae!.. tael!.. et Ord, en Mine og træk!..1).

HOTHER

Den Oprørte kan hverken afnøde mig Svar eller Vrede, Viggo... Saa meget vil jeg sige dig.. Din Konge sover.. saa tryk ved min Arm, som ved din .. Det er Hialte, som har betroet mig at vaage her i hans sted, og jeg skal i det mindste ikke lade mig true herfra.. Frygter Viggo for noget, hvi taler han da ikke til sine Venner?.. Hvi vækker han ikke Leyre Kiemper?..

VIGGO

Ved Odin, enten det er Spot, Spidsfindighed eller Viisdom du taler af, saa giver du mig det beste Raad.. Mine Venner skulde jeg tale til!.. Leyre Kiemper vil du at jeg skal vække!.. Ha!.. og har jeg ikke sagt dig at mine Venner har ingen Øren? .. at der er ingen Kiemper i Leyre?. De ere begravede i Søvn, i Viin, i Skuldes forbandede Fortryllelse ere de begravne Leyre Kiemper.. Ha, jeg, som ikke vilde troe Rude!.. ikke min Aluilde! .. Jeg.. Viggo!.. Jeg Ulyksalige!.. Hvor vender jeg mig nu hen?.. Ha!.. hører du?.. Siig mig det, hvor vender jeg mig hen?.. Hører du?.. hører du Klirret af Sværdene?.. Men der er dog nogle af vore Kiemper vaagnede.. der maae jeg hen.. men nei.. det er sandt.. Rolf maae jeg vække først .. min Konge tør jeg ikke lade sove længere.. 2).

HOTHER

Og det er just det, som jeg har i Sinde at formeene dig.. Saa længe jeg kan holde dette mit gode Sverd i min høire Haand..

VIGGO

Hvad?.. Min Konge maae jeg ikke vække?..3).

* * *
-- -- 322

Og tænker du da, at mit Sværd er rustet, eller min høire Haand lam?

HOTHER

Hold, Viggo!.. betænk dig!.. Endnu engang vil jeg erindre dig om, at det er her din Konge sover .. og sover tryk.. tryggere, end du kan gjøre ham, førend du bringer flere af dine Venner.. og at du i alle Tilfælde kan bedre tiene Rolf med dit Liv, end med din Død eller min..

VIGGO

Frygter du, eller har du ret?..

HOTHER

Dersom Viggo kiendte mig, skulde han ikke tænke, at jeg kunde frygte..

VIGGO

Vil du da sværge ved Odin.. nei ikke ved Odin .. ved den mægtigere Ærlighed.. vil du beskierme min Konge?..

HOTHER

Jeg vil beskierme ham..

VIGGO

Og at han ikke kommer til mindste Skade, i den Tid du er her?..

HOTHER

Jeg gjør ingen ubetænksomme Løfter, Viggo..

VIGGO

Jeg vilde troe dig uden Løfte.. Dersom jeg burde troe nogen, naar det gjelder om min Konge... Hagbarth, Hagbarth!.. men jeg veed ikke.. Ha!.. hører du?.. hører du Tumulten?.. Det er.. det er allerede ved den anden Vagt, at Sverdene klirre.. Ha, jeg troer dig, ædle Hagbarth..jeg troer dig.. men for alting bliv her!.. Ha!...1) Biarke, Bølvise, Biarmer, Gervendel, mandige Kiemper, Rolfs Kiemper!..

*
— 323

TREDIE OPTRIN

HOTHER ALENE1)

Den Ædle!.. Havde Rolf saadanne mange.. og jeg ikke havde hvedset min Mimming, for at hævne Hothbrod.. sandelig Hiartvar skulde neppe denne gang blive Konge i Danmark.. og han fortienner ikke at være det.. Ingen Uædel kan herske over Dans Undersaatter.. og heller undrer det mig ikke, hvorfor de elske deres Konge saa høit, disse som boe paa Øerne og paa Halvøen.. Kan man see Skioldungen, og ikke beundre ham?.. Men hans Fader dræbte Hothbrod.. Ha!.. Rolf du maae døe!.. hvi sover du saa længe?.. hvi vogner du ikke medens jeg erindrer at din Fader dræbte Hothbrod?.. og du Atisle?... Men lad ham sove!.. Ja lad ham!.. Imidlertid vil jeg gjøre dig Regnskab for mine fremmede Følelser.. Dig vil jeg fortælle det, hvorfor mit Hierte slaarer stærkt, naar jeg hører Klirret af Sverdene, du min Siels Udvalgte, og hvi jeg sukker naar jeg seer til Mimming... Jeg er uvis paa at behage dig, Strænge Nanna.. Mine Øine følger med dine, du Himliske, og søger Bifald i dem.. og finder den ikke.. Ha Nanna, men jeg er uskyldig.. og du maae ikke vende dine sorte tindrende Øine fra mig.. O I Stierner, som nu ere Vidner til, hvorledes hun knælende opløfter de snee-hvide.. de uskyldigste Arme mod Alfader, for Gevars Velog for mit.. hvorledes hun med Taarerfordrer af ham, at han skal beskierme mig!.. o værer da og Vidner til, at jeg intet foretager, som gjør mig hende u værdig!... Men riv dig løs, min Siel, fra disse søde Forestillinger, og udrust dig med Hothbrods Død.. til Vrede.. til Kamp!.. men lad ham sove!... Ha!.. seer jeg ikke den nedrige, den krybende Hundings?..2). Som en Slange kommer han, der vil snige sig paa den sovende Krigsmand ... Han seer kun tilbage.. den Frygtsomme!..

* *
— — 324

FIERDE OPTRIN

HOTHER OG HUNDING

HUNDING1)

At denne fæle Nat kun var forbi!.. Man er hverken sikker for Fiende eller Ven.. Glad blev jeg, at Skulde gav mig det Ærinde!.. Dersom jeg kun kunde finde Hagbarth.. og ikke treffe paa den urette.. Her skal det være.. er det ikke ham?..2) men han har intet Skiold.. og er saa roelig, det maa være en Dansk.

HOTHER

Hvem er du?..

HUNDING

Jeg.. er af dit Folk..3).

HOTHER4)

Bliv ulyksalige, forklar dig!.. Er Rolf din Konge, eller Hiartvar?

HUNDING

Hagbarth!.. det er dig.. for Gudernes Skyld Hagbarth.. Jeg er din Ven.. Hunding..Var det her Rolfs Sovekammer?.. Men det var vel, at jeg fandt dig.. Skulde sender mig om hans Hoved.. du er uden Skiold Hagbarth.. og ikke blodig?.. Ha!.. jeg havde reent forvildet mig..

HOTHER

Anfører for de Svenske, som forvilder sig og forretter Ærinder, naar hans Krigsmænd ere hede i Kampen?.. Hvis er det Blod, som drypper af din Arm?..

HUNDING

Natten er mørk.. Jeg saae ingen af dem, som min Arm traf... det er ikke saa smukt, som Rolfs vilde være.. Ha!.. var det Rolfs Blod, jeg skulde gjøre Frøe et Løfte, at bære det til min Død.. men .. du er ikke blodig.. fortæl mig!.. hvorledes gik

***
--- 325

det til?.. Vognede han, da du stak ham Sværdet i Siden, eller gik han taus over til Valhal?..

HOTHER

Og det kan du ha ve Tid til at spørge om?..

HUNDING

Tilgiv mig min Nysgierrighed!..

HOTHER

Betroe mig da først, tappre Hunding, hvorledes stod det til, da du forlodst dine Folk?..Vogne nogle af de Danske, eller gaae de alle tause til Valhal?

HUNDING

Ja dersom Viggo ikke havde været.. Hiartvar delte Folkene imellem mig og Skate.. det var imod Skuldes Villie.. og jeg vil ikke laste din Ven .. men at der vognede nogle, var ingens Skyld uden hans.. Uagtet alt, hvad jeg kunde vende ind derimod, lod han sine Folk gaae frem i fuld Orden med blottede Sværd.. og det har Viggo seet, eller en anden Speider.. Men han er mig imod i alting.. Jeg havde givet mine Folk det Ord. Rolfs Død.. Han raabte, jeg veed ikke af hvad Aarsag, Helges Bane, og det saa høit, at du gierne kan have hørt det.. Mit Raad var, at vi skulde snige os igiennem Vagterne, for at komme dig til Hielp.. Men han blev derved, at du ingen behøvede.

HOTHER

Og du lod dig aftrætte?..

HUNDING

Det fordrede Forsigtighed.. Endelig fordeelte vi os i den første Slots-Gaard.. Her sov de fleeste.. Nogle faae sprang op og famlede efter deres Vaaben; men de vidste ikke hvor de skulde vende sig, og de faldt som Korn for Meierens Haand.. Men Viggo fordærvede alting.. Biarmer og Bølvise, to af Biarkes ypperste Kiemper, vognede ved hans Raab, og disse var de to eneste, som slog sig

326

igiennem til den anden Vagt, endskiønt de vare næsten nøgne og havde intet uden Skiold og Sværd.. der traf de Gervendel, Uffe, Roller, alle i Vaaben.. Siden stødte Handuan til dem og Odin veed, hvor mange flere.. Og kort førend jeg kom, sprang Viggo frem igien, som en rasende.. Nu er alting i Oprør.. Blodet strømmer fra alle Kanter.. Viggo kløvede Hovedet paa Skuldes Vaabendrager.. da var det, at hun raabte høit efter Rolfs Hoved.. Men hun fægter endnu, som en Løvinde.. og Hiartvar bøder for hende

med sit Skiold.

HOTHER

Og du er her?..

HUNDING

Bebreid mig det ikke.. du er jo saa langt fra Kampen, som jeg, og har jeg ikke sagt dig, at Skulde raabte om Rolfs Hoved.. Hun vil lade det bære høit for ved vore Kiemper, at de Danske maae see det, og døe af Skræk!..

HOTHER

Og det lader Skulde mig sige ved dig, Hunding?

HUNDING

Troer du mig ikke?

HOTHER

Nei.

HUNDING

Jeg tør sige.. Frøe og alle Guder!.. Jeg kan see det paa dit Ansigt, at Rolf lever endnu..

HOTHER

Da kan du vel og see det paa mit Ansigt, at jeg ikke kan flye dig hans Hoved..

HUNDING

Hagbarth her i tre Timer!.. Rolf har sovet i al den Tid i.. og Rolf lever endnu?..

HOTHER

Det er Hundings Tapperhed at myrde Sovende.

327

HUNDING

Du opirrer mig ikke med din Spot.. Jeg vil ikke trætte med dig.. men Rolf lever!.. Han sover endnu!.. Hvi gaaer vi da ikke? kom.. 1) sagte..

HOTHER2)

Hold!.. du er ikke den, som tør see Rolf under Øinene, naar han vaager, og3) ved Odin Valfaudr, du skal ikke stiaele Livet af den sovende Helt!..

HUNDING

Til Hielp, Kiemper, Hiartvars Kiemper!.. Ha!.. saaledes hænger det sammen.. du tillader mig da, at jeg underretter Skulde4)...

HOTHER5)

Ja siig til Skulde!.. hils din Dronning!.. hils hende fra Hagbarth, at hun maae lære at kiende ham bedre.. at han aldrig har lovet hende noget, som var saa nedrigt.. og at hun ikke fortjener at være Rolfs Søster!... den nedrig tænkende! .. men Rolf rører sig.. Ha!.. nu er han vaagen.. rørte han sig ikke?.. nu er alting stille igien.. du gjør mig Tiden lang Rolf.. men endnu noget.. Imidlertid faae de at vide, at han er ikke død endnu.. og storme herind.. Men jeg stoler paa Gevar.. Og til Rolf er bevæbnet skal jeg vel forsvare ham .. Mod ti Hundinger i det mindste forsvare ham.. det skal være min Lyst.. Ha Hævn, Skik af vore Forfædre, meer end Lov af Naturen!.. dog an staaer det Hother?.. og nu at fordybe sig i slige Betragtninger?.. Tumulten nærmer sig.. det er Skuldes Røst.. men de vældige Hug.. ere enten Ge vårs eller Viggos.. Hvad6)? Rolf, Rolf staae op og bevæbne dig! Hun er forrest i Spidsen den rasende..

FEMTE OPTRIN

HOTHER. SKULDE. HIARTVAR. GEVAR. HUNDING OG NOGLE SVENSKE KIEMPER

SKULDE1)

Ha!.. han lever endnu, Hagbarth?..

HOTHER

Hiartvar hold din rasende.. ved Thor, dersom hun gjør mig vred, glemmer jeg at hun er Skulde ..Skate!

GEVAR

Har jeg ikke sagt dig?..

SKULDE

Skal han ikke døe?.. døe skal han, og døe trods denne Forræder!..

HOTHER

Og leve skal han, saalænge jeg vil, at han skal leve, trods dig og alle Helvedes Plage-Aander.. Uhyre..

SKULDE

Døe da du!.. 2)

GEVAR

Har jeg ikke sagt dig?..

SKULDE

Ha!.. hvad har du sagt mig?.. du har intet sagt mig.. Hiartvar, Hunding, Ubbe, Biørn, hvi staae i der, som de der frygtede?.. Rolf døe, og Hagbarth med ham!..3).

HOTHER

Om i var endnu engang saa mange, Nedrige..

GEVAR

Lad dig ikke forlede til Vrede, Hagbarth.. bød kun for dig!..

HIARTVAR

Hvilken sælsom Forvirrelse er denne4)? O i Guder!.. Kongen.

***
--- 329

SIETTE OPTRIN

DE FORRIGE OG ROLF

ROLF

Hvorledes?.. hvilket Oprør!.. Hiartvar, min Ven Hiartvar, de vil dræbe dig..

HOTHER

Dine Vaaben, Konge!..

GEVAR

Ved Venskabs hellige Guder besværger jeg dig, dine Vaaben, Søn af Helge!.. Snart, snart dine Vaaben, at jeg ikke dræber dig værgeløs..1) Ha! Tyran see op fra Niflsheim, og hyl over din kiereste Søns Død.. Du forhindrer mig?..

HOTHER

Lad din Bitterhed ikke overile dig med noget, som du siden fortryder, du Viise!..

GEVAR

Beste Ven!.. viisere end jeg!.. men at han da henter sine Vaaben!.. sine Vaaben!.. dens Søn som myrdede min Ven.. til den jeg gjorde Eed.. men jeg vil overlade det til dig og til de retfærdige Guder.. Jeg vil flye for min Vrede!2). Ha, Venskab, ædleste Dyd, og du kan saasart formørke Sielen!..

ROLF

Er da ingen, slet ingen, som vil oplyse mig om alt dette?..

HOTHER

Dine Vaaben, Rolf, uden at betænke dig længe, dine Vaaben!..3).

SKULDE

Bie!.. Jeg vil oplyse dig, Rolf!..

ROLF

Og hvorfor er du bevæbnet, min Syster?..

* * * 330

SKULDE1)

For at dræbe dig.. for at støde mit Sværd i dit Hierte, Søn og Broder af Urse..

HOTHER

Nei, Skulde, din Arm er ikke saa stærk som min..

ROLF

Ha Forræderske!.. hvorledes begriber jeg?.. Skulde vil dræbe mig. Hagbarth forsvarer..

HOTHER

Endnu engang, Rolf, betænk dig ikke til du dør!..

SKULDE

Jeg maatte rase!.. har da denne forbandede Troldkarl døvet alle eders Sværd; eller gjort eder alle til Qvinder og mig alene til Mand?.. Falder an, eller flyer som Niddinger!2).

ROLF

Og du min Ven Hiartvar?..

SKULDE

Han er ikke din Ven; eller ved Frigga ikke min .. du har ingen Ven paa Jorden, uden denne Forræder!.. men døde, døde skal du alligevel.

HOTHER

Og jeg siger dig, at han er saa tryk bag ved mit Skiold, som Odin er paa Hvidskialf..

SKULDE

Vi vil see.. 3).

SYVENDE OPTRIN

VIGGO MED NOGLE DANSKE KIEMPER, OG DE FORRIGE

VIGGO

Ha Forrædere!.. til Lykke ædle Hagbarth!.. til Lykke!.. Saaledes Bølvise!.. den Gang traf du got..

*** 331

HOTHER

Ved alt hvad helligt er, Hiartvar, dersom du opirrer mig længere.. Jeg vilde ugjerne bryde den Eed jeg soer dig..

SKULDE

Vilde Guderne ikke agte din sidste Bøn meer, end jeg agter din Eed og dig..

ROLF1)

Siden det ikke kan være anderledes.. Agter ikke denne sværmende Mængde, tapre Venner.. Vi har en god Sag og gode Sverd, og Rolf fører eder an!..

VIGGO

Ak min Konge!..

ROLF2)

Kast dine Vaaben du Rasende og bed om Naade.. Eller flye i det mindste!..

SKULDE

Kaste Vaaben!.. bede om Naade!.. flye!.. Ha!..3) lær at kiende mig!..

VIGGO4)

Jeg traf dig ikke før, Skulde!.. Saa.. Tab da dine mordiske Vaaben..

SKULDE

Jeg er saaret..

ROLF

Ak du saarede min Søster, Viggo!

SKULDE

Men det er ægte Blod, som flyder.. Hal.. Hiartvar, dersom du ikke hævner mig!..

HIARTVAR

Ved Odin, jeg skal.. Intet Blod kan være mig kostbart, siden jeg har seet dit flyde..

*** 332

SKULDE

Men paa den Uægte skal du hævne det og paa ingen anden..

ROLF

Grusomme Søster!.. hvilken Ulykke!..

SKULDE

Ha!.. han ynker mig!.. fører mig afsides.. langt bort!.. Jeg svimler..

HIARTVAR

Jeg viger.. for et Øieblik.. men skielv Rolf, og skielver alle I som ere Skyld i dette, naar I see mig igjen..1).

VIGGO2)

Betænker I eder et Øieblik, Forbandede, at følge eders Herre!..

ROLF

Du skal ikke forfølge dem.. Lad dem bringe hende bort med Roe.. Ak!.. du saarede min Søster, Viggo!..

VIGGO

Vilde hun ikke dræbe dig, min beste Konge?..

ROLF

Jeg bebreider dig ikke.. Jeg kan ikke bebreide dig din Troeskab.. men det er en forfærdelig Nat.. Det er Gudernes Tusmørke..

HOTHER

Set dit Sind i Roelighed, Konge!.. Natten er ikke forbi.. og her er andet.. meget andet er her uafgiort endnu..

ROLF

Dig imidlertid, du troe, skønt fremmede Ven, dig skylder jeg mit Liv..

HOTHER

Du skylder Æren det.. og dine øvrige Venner..

ROLF

Men hvor er Biarke og Hialte? hvor ere de alle?

* *
-- 333

.. Viggo, gaae du hastig og kald dem.. at de ikke blive overfaldne, medens Søvnens endnu er tung paa dem.. Biarke især og Hialte!.. Gaae min Viggo!

VIGGO

Det er bedre, at jeg bliver hos dig, Konge..

ROLF

Har jeg ikke Hagbarth og disse?.. og mit gode Sværd?.. og en retfærdig Sag?.. 1).

HOTHER

Jeg har noget hemmeligt Rolf.. Jeg vilde at du bød disse at gaae!..

ROLF

Gaae, min Bølvise.. og I tapre Kiemper, gaaer at vekke hver sin Ven.. Jeg vil være alene..2).

OTTENDE OPTRIN

ROLF OG HOTHER

HOTHER3)

Vær nu nær ved mig, Hothbrod og du Atisle, og styrker mit Mod I Guder for Hævn og Giengjeldelse!..

ROLF

Du taler med dig selv, ædle Hagbarth.. Du er endnu oprørt af Kampen..

HOTHER

Du kiender mig ikke, Rolf.. Den Mandige og den som har ret blive ikke oprørte i Kamp.. Men..

ROLF

Dog flamme dine Øine.. og din Aande er kort.. hvad fattes dig?..

HOTHER

Du sagde før, at du skyldte mig Livet..

ROLF

Mener du at jeg nogentid kan negte hvad jeg har sagt?..

* * * 334

HOTHER

Men du maae betale din Gield!..

ROLF

Hvorned?.. Begier!..

HOTHER

Hvorned kan Rolf betale sig uden med sig selv?. Du maae døde Rolf.. eller jeg..

ROLF

Denne Tale forstaaer jeg ikke af min Ven, den som nyelig vovede sit Liv for at forsvare mit!..

HOTHER

Ikke var det af Kierlighed til dig, at jeg forsvarte dig.. Jeg forbeholdt mig selv din Død.. Og monne der behøves Venskab til at straffe Kongers Forrædere?.. eller er det stort at støde Morderen bort fra sin Fiendes ubevæbnede Bryst?..

ROLF

Ædelt er det.. Du fortæner at være min Ven...

HOTHER

Og du at være min Fiende, Rolf!..

ROLF

Dens Fiende, der tænker og handler, som du, vil.. og kan jeg ikke være; men siig mig, hvorfor du endelig vil være min..

HOTHER

Viid da Rolf, at den du taler med er ikke Hagbarth, men Hother, Hothbrods Søn og Atisles Broder..

behøver jeg at sige dig meer?..

ROLF

Du setter mig i Forundring!.. Jeg har beværtet den for Dyd og Mandom saa bekiendte Hother.. Dig, en Fyrste af Dans Blod, paa Leyre, og har ikke vidst det!.. Men du har i denne Nat viist dig Rygtet og din store Stamme værdig..

HOTHER

Ha!.. er jeg her for at høre Lovtaler af dig?..

335

Her svæve Skygger, mig hellige Skygger, som længes efter at høre dit sidste Suk!..

ROLF

Det gjør mig ont for dig, at du er Hothbrods den Grusomes Søn og den nedrige Atisles Broder. Ved Odin, de to eneste hvorved Dan maae rødme!..

HOTHER

Heller ingen Bebreidelser, Søn af Helge!..

ROLF

Og dog veed jeg ikke, om du var ædlere, da du frelste mit Liv, eller da du erindrer mig om mit Huses store Gierninger, nu, du vil at jeg skal døe.. Sandelig, Helges, min Faders Navn er udødeligt, fordi han dræbte Hothbrod den Tyran; og aldrig havde din Broder den Gnier faaet Serimner at smage, havde han ikke faldet for Biarkes Haand, eller om du vil for min..

HOTHER

Endnu engang; det er ikke med Ord, at den Mandige kiemper.. Forsvar dig!..

ROLF

Det er heller ikke med Hidsighed, at den Mandige kiemper, unge Helt!.. Jeg skylder dig en Kamp.. fordi jeg maae opofre min egen Tilbøielighed til en almindelig Skik, som aldrig har behaget mig.. Dog ønskede jeg, at du vilde skaane dit Liv, til nyttigere Bedrifter..

HOTHER

En almindelig Skik bliver til Pligt, naar man udsetter sig for et evigt Vanrygte ved at overtræde den.. Jeg tilstaaer dig, at det Liv, som du er saa medlidende og vil, at jeg skal skaane, er mig langt fra ikke saa kostbart, som min Ære.. Men hvortil de mange Ord?..

ROLF

Vel!.. du vil saa have det.. Dog en Ting maae du love mig først..

336

HOTHER

Ha!.. hvor vil du begraves?..

ROLF

Du sælger Huden, førend du slogst Biørnen, dristige Sønnesøn af Svanvide.. Men det du skal love mig, er, at om jeg falder.. thi det staaer i Alfaders Haand, hvem der skal falde.. men da skal din Hævn være død.. Mine Undersaatter, og mine Søstre og Brødre skal Hother ikke hade..

HOTHER

Ikke Skulde og ikke Hiartvar?..

ROLF

Denne Nats Raserie kan jeg ikke indsee.. men en vis Stolthed var altid min ældste Søsters Hovedfeil; og Hiartvar,.. han tilbeder hende som en Gudinde, og følger hendes første Vink.. De ere unge begge, og jeg tvivler ikke at de jo ligesaa hastig vil fortryde deres onde Gierning, som de har besluttet den; og hvis ikke.. da overlad Straffen til dem selv.. da ere de straffede nok.. foruden dig.. Men de ere ædle, og overalt.. Helges Børn..

HOTHER

Ha!.. Helges Børn!.. og hvi erindrer du mig derom?.. Seer du ikke min blodige Fader, som fordrer dit Blod og Helges?..

ROLF

Blodgierrige Hother!.. Jeg kiender Tyrannen.. jeg kiender Hothbrods Søn i dig.. Dog havde min Død været ham nok.. Men jeg veed ikke hvi jeg trættes med dig om Liv, som jeg bedre kan sætte i Sikkerhed for dig.. Ved Odin Valfaudr, som om jeg nu havde mindre Tillid til dette mit gode Sværd, end ellers.. Du vil ikke love mig det ved dine Guder, Hother?..

HOTHER

Grusomme, farlige, fortryllende Fiende, hvi døver du da mit Sværd, og hvi gjør dine Ord min

337

Arm afmægtig?.. Men jeg giver dig mit Løfte.. Ved mine beskiermende Guder sværger jeg, at jeg foragter disse Uværdige for meget til at hade dem; og at denne Kamp skal for evig ende min Bitterhed mod Helges Huus!.. Nu Rolf!.. Ha!.. til Hielp blodige Skygger af Hothbrod og af Atisle.. Nu..

ROLF

Og I retfærdige Guder, som ere Vidner til, at jeg aldrig utvunget blottede mit Sverd!.. 1).

NIENDE OPTRIN

DE FORRIGE. HIARTVAR. HUNDING OG EN STOR DEEL SVENSKE KIEMPER

HUNDING

Det var dog engang ret, Hagbarth!..

HIARTVAR

Hun er død.. hun er død, Tyran.. og her er jeg, for at hævne hende!..

ROLF

Ha!.. Forræder!..

HOTHER2)

Ved de hellige Guder besværger jeg dig, Rolf, troe ikke at jeg har nogen Deel i dette.. Forsvar dig!.. Dine Fiender er mine..

HIARTVAR

Jeg har tilsoret hende det.. Og om du havde ti Liv, og tusende til dit Forsvar, skal du ikke undgaae min Arm!..3).

ROLF4)

Ha!..jeg er saaret.. dødelig saaret..

HOTHER

Jeg skal hævne dig, du ædle.. Forbandede

* * * *
-- -- -- 338

Mordere.. 1). I flye forgieves..2). Ha!.. det var et Offer til Frøe eller til Hel i Niflsheim.. Det var for ureent til dig, ædle Rolf... Men jeg skal toe mine Hænder i den Tappres Blod.. om jeg kan finde en i al denne Sværm..3).

TIENDE OPTRIN

ROLF OG HIARTVAR

ROLF4)

Forfølg dem ikke min Hother!... Din Haand!.. Jeg kiender dig for at være.. af Dans Afkom... Sagde du ikke.. at du var.. Svanvides.. Sønneson?.. tag..5). Hvor er du ædle Hother?..

HIARTVAR

Ha!.. Jeg kiender ingen Hother.. Jeg veed ikke hvem han taler om.. men han dør.. den Ædleste.. den Beste.. og jeg har myrdet ham.. Ha Tanke!.. Ha Helvede, hvi qvæler du mig ikke?..

ROLF

Jeg dør.. og Danmark!.. mine Undersaatter .. mine Børn.. Dersom jeg endda var vis paa.. at Hiartvar vilde elske eder.. som jeg elskede eder .. saa kunde jeg tilgive ham.. men det kan han ikke... Ha, maatte han dog kunde det!.. Retfærdige Guder!... I ere mine Vidner, at jeg tænkte Dag og Nat paa at gjøre dem lyksalige.. og jeg havde tusende smigrende Forslag til deres Lyksalighed.. men disse glade Drømme.. ere forsvundne... Hother.. ædle Fiende!.. nei min Ven, Hother!... Er du og saaret?.. men kom noget nærmere.. om du kan... Jeg dør.. Det har saaledes været Alfaders Villie... Beskyt min Rude og min

* * * * *
-- -- -- 339

Biarke.. om de leve.. og siig til Hiartvar.. at Danmark...1).

HIARTVAR2)

Hvad skal jeg sige til Hiartvar?.. o I Guder!.. til den Utaknemmeligste.. til den Grusommeste? .. og du kan erindre ham?.. Rolf!.. beste Konge! .. men det er for sildig.. han er ei meer... Ha!.. Det er for sildig.. han seer mig ikke.. ikke min Anger.. ikke denne Angst.. Død, død er han.. og jeg lever...3) og jeg lever?... Men den Straf var mig for mild at døe... Ja.. jeg vil bære dig.. dersom jeg kan.. jeg vil pines; evig pines af dig, grusomme Marter.. Ha, dersom jeg kan... Nei.. i Nastrond er ingen Qval, som denne Bebreidelse .. Ha Skulde, Skulde, Furie og du Fortvivlelse!.. Ha i Kampen vil jeg styrte mig, i Kampen.. og døe.. og saa Helvede, ras med alle dine Plager, brøl med al din Skræk for at modtage mig!... Ha Rolf, ædle, beste Rolf, det var da Lønnen for alle dine Velgierninger.. men du beviiste dem mod en Afskyelig, mod en Hugorm, mod en som Guderne havde forbandet.. Ha!..jeg Afskyelige!... Jeg... Der komme de.. de komme allerede, de som vil bebreide mig det.. Hvor skiuler jeg mig?.. Hvor?.. Hvor skiuler jeg mit Ansigt for den første, som møder mig?..Ha jeg vil flye.. for dem.. for hele Verden... og om det er mueligt, for mig selv!4).